

Kulturministeren

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tel : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : kum@kum.dk
Web : www.kum.dk

Mogens Jensen

Sendes pr. e-mail med kopi til de øvrige medieordførere

Vedrørende henvendelse om fransk forslag om afgifter på udbydere af medietjenester

Kære Mogens Jensen

Du bad den 23. februar 2018 ministeriet om at indhente oplysninger om den franske ordning vedrørende at pålægge tjenester som Facebook og Google at bidrage med 2 % af deres omsætning til fransk indholdsproduktion.

Kulturministeriet har uformelt forespurgt de franske myndigheder om ordningen og har fået tilsendt det franske lovforslag på fransk. Derudover har ministeriet modtaget en henvisning til en artikel, der nærmere omtaler det franske forslag.

Indledningsvist har Kulturministeriet fået oplyst, at det franske afgiftssystem daterer sig tilbage til 1993, hvor der blev indført en afgift på VHS-/DVD-produkter. I 2004 blev ordningen udvidet til også at omfatte video-on-demand og i 2013 til at inkludere tjenester hjemmehørende uden for Frankrig, fsva. angår deres omsætning i Frankrig.

Den seneste ændring stammer fra 2016, hvor Parlamentet har stemt for en yderligere udvidelse af den eksisterende ordning, således at der indføres en 2 % 's afgift på reklameindtægter fra internettjenester, der stiller videoer til rådighed online enten gratis eller mod betaling (også kaldet "YouTube-skatten"). Forslaget blev bekræftet ved dekret nr. 2017-1364 den 20. september 2017.

Afgiften skal gå til the National Centre for Cinema and the Animated Image (Centre National du Cinéma et de l'Image Animée – CNC) og skal gå til støtte af skabelsen af nye værker. Ændringen har ifølge artiklen været undersøgt af EU-Kommissionen. Afgiften skal stige til 10 % af indtægterne, såfremt der skabes indtægter fra reklamer eller sponsorering, der er tilknyttet værker indeholdende porno eller vold.

Afgiften er beregnet på baggrund af summen af indtægter fra reklame og sponsorater (ikke inklusiv skatter). Beregningen for on-demand audiovisuelle medietjenester

baseres på den pris, der betales for adgang til film og audiovisuelle værker. Beregningen af denne afgift inkluderer ikke betaling fra de, der reklamerer eller sponsorerer på disse tjenester for cirkulationen af reklame og sponsor-beskeder på catch-up tv, da disse allerede er underlagt en anden afgift.

Det fremgår af artiklen, at videodelingsplatforme ikke er berettigede til at modtage støtte fra CNC, hvilket har givet anledning til kritik fra Association des Services Internet Communautaires – ASIC.

Artiklen kan læses via dette link:

<http://merlin.obs.coe.int/iris/2017/9/article12.en.html>

Det franske lovforslag kan læses her:

<https://www.legifrance.gouv.fr/eli/decret/2017/9/20/MICK1721690D/jo/texte/fr>

Med venlig hilsen

Mette Bock

Notat

25. maj 2018

Bemærkninger vedrørende EU-dom om streaming-tjenester

EU-Kommissionen godkendte den 1. september 2016, at der i Tyskland indførtes en afgift for streaming-tjenester, som er etableret uden for Tyskland, men som retter sine tjenester mod det tyske marked. Afgiften er en udvidelse af en allerede eksisterende ordning, hvor markedsaktører inden for den audiovisuelle branche bidrager til tysk kulturproduktion. Afgiften tilfalder en offentlig fond (FDA), som anvendes til fremme af forskellige kulturelle formål i den audiovisuelle sektor. Kommissionen behandlede sagen som en statsstøttesag og vurderede bl.a. også sagen ud fra reglerne om hjemlandskontrol af udbydere af tv- og streamingtjenester (oprindelseslandsprincippet) i det gældende direktiv om audiovisuelle medietjenester (AVMS-direktivet).

Med udvidelsen af den tyske ordning bliver streaming-virksomheder, der retter sig mod et tysk publikum på det tyske marked pålagt at betale en afgift på op til 2,3 % baseret på omsætningen genereret af tyske kunder for al slags indhold, der har en længde på mere end 58 minutter (film, tv-shows, dokumentarer m.v.) Tyskland har i anmeldelsen til Kommissionen anslået, at afgiften vil kunne indbringe ca. 13 mio. euro årligt. Af Kommissionens godkendelse af den tyske ordning fremgår, at baggrunden for den tyske udvidelse er den hastige teknologiske udvikling, hvor film i stigende grad ses ved hjælp af onlineadgang, og hvor etableringsstedet for distributørerne har mistet sin relevans.

Netflix indbragte Kommissionens godkendelse af den tyske ordning for EU-domstolen den 22. november 2016 med anmodning om ophævelse af godkendelsen. EU-domstolen har den 16. maj 2018 afsagt dom, hvor domstolen af proceduremæssige grunde afviser at realitetsbehandle anmodningen om ophævelse af Kommissionens godkendelse. Domstolen er således ikke gået ind i en vurdering af den tyske ordning. Det vides endnu ikke, om Netflix vil gå videre med sagen.

I Danmark er der ikke tradition for at finansiere kulturproduktion via markedsbidrag, hvorfor det danske støttesystem er grundlæggende anderledes opbygget end det tyske. I Tyskland har markedsaktører som biografoperatører, distributører af billedmedier og video on demand-tjenester m.v. traditionelt været pålagt at betale afgifter til FFA (Filmförderungsanstalt). Den tyske situation var derfor, at der var en ulighed i pålæggelsen af afgifter, idet streaming-tjenester, der var etableret uden for Tyskland, men som retter sig mod et tysk publikum, var de eneste, der ikke var pålagt afgifter. Udvidelsen af det tyske system bestod derfor i høj grad i en ligestilling af markedsaktørerne. EU-Kommissionen lagde ved godkendelsen bl.a. vægt på, at den tyske ordning var en udvidelse af en allerede godkendt ordning.

AVMS-direktivet er pt. under revision. Europa-Parlamentet og det bulgarske formandskab for Rådet har den 26. april 2018 uformelt indgået en aftale om de væsentligste elementer i forslaget til revision af AVMS-direktivet. Aftalen betyder bl.a. mulighed for at pålægge nationale – og også udenlandske – traditionelle tv-udbydere og streaming-tjenester økonomiske bidrag til produktion af europæisk medieindhold. Ifølge aftalen vil medlemsstaterne således kunne forpligte leverandører, der er etableret i en anden medlemsstat, til at yde et finansielt bidrag. Hvis denne mulighed udnyttes, skal det finansielle bidrag udelukkende være baseret på indtægter fra medlemsstaten. Det vil ikke være muligt at indføre en finansieringsordning, der alene retter sig mod udenlandske streaming-tjenester.

Der pågår fortsat forhandlinger mellem Rådet og Europa-Parlamentet om den samlede direktivrevision, men det er ambitionen, at direktivet vedtages endeligt i anden halvdel af 2018. Det forventes derfor, at der med det reviderede AVMS-direktiv vil blive skabt et mere sikkert retsgrundlag for at indføre ordninger, hvor streaming-tjenester – herunder også streaming-tjenester, der ikke er etableret i Danmark, men som retter sig mod et dansk publikum – bidrager finansielt til dansk indholdsproduktion.

Notat

24. maj 2018

Kommentar til Netflix's forslag om investeringsforpligtelse i forhold til dansk indhold

Netflix har som input til medieforhandlingerne udarbejdet et notat vedrørende en investeringsforpligtelse i forhold til dansk indhold ("Netflix er en aktiv medspiller i dansk medieproduktion".)

Det fremgår af notatet, at Netflix har investeret i dansk indhold (fx ved serien *The Rain*, der er en Netflix produktion på dansk, produceret i Danmark med danske skuespillere), og at Netflix også forventer at blive ved med at investere i dansk indhold i fremtiden uden en investeringsforpligtelse.

Netflix nævner en model til inspiration, såfremt der indføres en investeringsforpligtelse i Danmark:

- Formulering af en forpligtelse til at investere i dansk indhold
- Forpligtelsen skal gælde alle streaming-tjenester på det danske marked
- Forpligtelsen kunne beløbe sig til 2 % af indtjeningen på danske abonnenter pr. år (gennemsnit målt over eksempelvis en 3-5-årig periode afhængig af medieforligets varighed)
- Streamingtjenester, der ikke imødekommer investeringskriteriet, kan blive mødt af krav om indbetaling til f.eks. Den Danske Filmfond.¹

Netflix uddyber, at investeringer i dansk indhold kan variere meget fra år til år, hvorfor Netflix foreslår, at man i modellen indregner en rullende investeringsramme, hvor investeringer sammenregnes fortløbende eksempelvis i en sammenregning af 3-5 års investeringer.

Netflix lægger op til, at investering defineres som værende:

- a) Produktion af dansksproget indhold både til Danmark og international distribution.
- b) Medproduktion af dansksproget indhold eksempelvis som tv-serien *Rita* med TV 2
- c) Køb af dansk medielicenser (allerede produceret indhold), som dernæst distribueres på streaming-platforme. Investeringer i danske licenser skaber ifølge Netflix et solidt økonomisk grundlag for danske producenter og er derfor en værdifuld del af fødekæden, der sikrer fortsat dansk medieindhold som dernæst distribueres i Danmark og internationalt igennem et globalt distributionsnet.

Forslaget om at forpligte streaming-tjenester til at bidrage til dansk indholdsproduktion er ikke en del af regeringens mediepolitiske udspil.

¹ Det er uklart, hvilken institution Netflix hermed sigter på.

Europa-Parlamentet og det bulgarske formandskab for Rådet har den 26. april 2018 indgået aftale om de væsentligste elementer i forslaget til revision af EU-direktivet om audiovisuelle medietjenester (AVMS-direktivet). Aftalen giver bl.a. medlemsstaterne mulighed for at pålægge nationale – og også udenlandske – streaming-tjenester og udbydere af traditionelt tv at bidrage økonomiske til europæisk indholdsproduktion. Der pågår fortsat forhandlinger mellem Rådet og Europa-Parlamentet om den samlede direktivrevision, men det er ambitionen, at direktivet vedtages endeligt i anden halvdel af 2018. Det forventes, at direktivet vil skulle implementeres inden 2 år efter direktivets ikrafttræden.

Notat

Forslag nr. 1: Styrke on demand-tjenesteudbyderes bidrag til europæisk produktion

Forslagets indhold

I forslaget til ændring af AVMS-direktivet lægges der op til et mere sikkert grundlag for ordninger, hvor on demand-tjenesteudbydere forpligtes til at bidrage økonomisk til fremstilling af europæiske produktioner, fx via nationale fonde.

En sådan ordning bør indføres i Danmark, idet den alt andet lige vurderes at kunne tilvejebringe et værdifuldt redskab til styrkelse af produktionen af dansk audiovisuelt indhold. I modsat fald vil investeringer kunne blive trukket væk fra Danmark, når andre lande i Europa indfører sådanne ordninger.

Regeringen bør som følge heraf også støtte forslaget til ændring af AVMS-direktivets art. 13, stk. 2, om on demand-tjenesteudbyderes bidrag til europæiske produktioner.

Baggrunden for forslaget er en ændring af AVMS-direktivets artikel 13, stk. 2, der vedrører, at medlemsstaterne kan pålægge bl.a. udbydere af on-demand audiovisuelle medietjenester, der målretter deres tjenester mod publikum inden for deres territorium, men som er etableret i andre medlemsstater, at bidrage økonomisk til fremstilling af europæiske produktioner. Lande som Frankrig og Tyskland har implementeret ordninger til brug for national indholdsproduktion.

Europa-Parlamentet og det bulgarske formandskab for Rådet har den 26. april 2018 uformelt indgået aftale om de væsentligste elementer i forslaget til revision af AVMS-direktivet. Aftalen betyder bl.a. mulighed for at pålægge både traditionelle tv-udbydere og streaming-tjenester økonomiske bidrag til produktion af europæisk medieindhold. Forhandlingerne er endnu ikke afsluttet, og der vil gå noget tid, før direktivet kan blive endeligt vedtaget.

Medieaftale/regeringens mediepolitiske udspil

Forslaget er ikke en del af regeringens mediepolitiske udspil. Forslaget er ikke i overensstemmelse med regeringens afgifts- og byrdestop.

Regeringen har i Folketingets Europaudvalg i forhandlingerne om AVMS-direktivet mandat til, at regeringen - ikke mindst i en dansk sammenhæng - stiller sig skeptisk over for forslaget om, at medlemsstaterne ville kunne anmode leverandører af on-demand tjenester om at bidrage finansielt til europæiske produktioner mv. Det fremgår af mandatet, at medlemsstater, der ønsker at gennemføre sådanne regler, allerede uden forslaget vil kunne gennemføre sådan regulering, og det synes derfor fra dansk side unødvendigt med sådan regulering.

Problemstillinger

En ordning som foreslået i udvalgets forslag 1 rejser en lang række grundlæggende problemstillinger, herunder i forhold til afgrænsning, udformning, håndhævelse og administration af ordningen. En indførelse af en ordning vil skulle godkendes af EU-Kommissionen.